

Tijdschrift BGB, Verschijnt maandelijks
V.U. Tony Lemmens, BB Diestsevest 40, 3000 Leuven
Mail, P924176

Nieuwsbrief september 2026

"Het is weer voorbij die mooie zomer..."

Dringend een tekstdichter gezocht om de lofzang van Gerard Cox op de zomer onder handen te nemen. Zeer dringend en zeer grondig. Niets uit dit lied klopt nog.

"Je hebt er maandenlang naar uitgekeken", kweelt Cox. Awel, naar dit soort zomers kijk ik uit met dezelfde gretigheid als waarmee ik een verkeersboete openmaak.

"Die zomer die begon zo wat in mei". In februari zaten we al in de zon op het terras, beste Gerard!

"Dit wordt minstens een zomer van een eeuw." Ik wil het hopen, maar begin te vrezen voor zomers die aanvangen in maart en eindigen bij de eerste kerstmarkt.

Mocht ik de jackpot winnen, ik zou de rechten op dit lied kopen en het vervolgens voor eeuwig en tien dagen uit de ether verbannen.

Neen, het was absoluut geen "mooie" zomer. Het was een verzegend en alles-verschroeiend seizoen.

En droog, mensen! Kortom, een zomerlang ellende en tandengeknars.

De pieken in de oversterfte concurreren met de corona-periode. In de kroniek van een aangekondigde ramp, brandt Europa ongeveer af. Boeren, tuinders en fruittelers beleven een dramatische periode. De dieren vinden deze warmte maar niks. Helemaal niks. De opbrengsten van gewassen krijgen klappen. Fruit aan de bomen verbrandt. Het wordt afwachten wat we in het najaar op ons bord krijgen. De toptemperaturen in de oceanen beloven volgens mensen die er iets vanaf weten niks goeds voor het najaar.

Dichter bij huis worstelen en vechten mijn planten in de tuin om niet het loodje te moeten leggen. De moestuin heeft gecapituleerd en ligt er verslagen bij. Ik was

tevreden bij het rooien van mijn aardappelen tenminste mijn plantgoed terug te winnen. Mijn kippen vinden het leghok te broeierig en hebben besloten om na de leg niet meer te kakelen. "Zoek het zelf maar uit met deze hitte.", zie ik ze denken. Geef de dames maar eens ongelijk!

Tot veel politieke zorgen - laat staan: actie - leidt deze periode van extreem weer nog niet. Het blijft muisstil in de Wetstraat en op het Martelarenplein. Geheime luchthavendeals zijn blijkbaar belangrijker. Omdat België het centrum van het surrealisme is, heeft moeder Natuur de natste plek van ons land - de Hoge Venen - uitgekozen om eens goed te fikken.

Zal ik eens een voorspelling doen? Deze ellende gaat eindigen in een collectieve "Wir haben es nicht gewusst!". Driedubbele onzin natuurlijk: al meer dan 50 jaren voorspellen wetenschappers dat het met het klimaat de verkeerde kant uitgaat en nog steken we onze kop in het zand.

Maar - toegegeven - elk nadeel heeft zijn voordeel. De hoge temperaturen en de schrale dorheid hebben ook hun profijt.

"Wanneer ga je nu eindelijk die tuinbank in de grondverf zetten?", hoor ik mijn echtgenote vanuit de keuken vragen. "Op medisch advies en gezien mijn leeftijd, moet ik die zware taak uitstellen tot het najaar of misschien nog later.", grinnik ik vanachter mijn boek. Een verpletterend argument. Ik registreer alleen nog wat onverstaanbaar gemopper bij mijn partner.

Mijn leesachterstand verkleint. Een ietwat koele plaats en een goed boek doen je wegdromen en de hitte even vergeten. "Het verdampte land" van Jeroen Reygaert vond ik een passende titel bij deze tropische temperaturen. Aan te bevelen!

Een laatste pluspunt: het aantal ontkenners of sceptici van de klimaatopwarming ingevolge menselijk ingrijpen smelt. Sneller dan sneeuw voor de zon.

"Het is weer voorbij, die mooie zomer..." - Hoe rapper, hoe liever!

Jaak Poelmans
Gepensioneerde SBB-Acerta

jaak.poelmans@gmail.com

Jaarprogramma 2026

Van 5 tot 10 september 2026: Busreis naar Bourgondië - volzet

Donderdag 22 oktober 2026: Daguitstap naar Circuit Zolder en Velodroom

Dinsdag 24 november 2026: Programma- en jubilarissendag 2026

Donderdag 10 december 2026: '500 jaar beiaard in Leuven' door Luc Rombouts

Daguitstap naar de musea van Hergé en van Folon op dinsdag 11 augustus 2026

Verslag van Hubert Van Broekhoven

Het museum Hergé is een iconisch gebouw, gelegen in een groene omgeving en enkel en alleen gebouwd om Hergé en zijn strips alle eer aan te doen. En dat doet het dan ook!

Het is op een boogscheut van het centrum van Louvain-la-Neuve gelegen. Ideaal voor een eerste kennismaking, voor een korte wandeling naar het centrum, naar Taverne Le Grand Place voor een koffie en een croissant. BGB-ers hebben immers mekaar altijd veel te vertellen... Ik denk niet dat zij het hebben gehad over de Leuvense professor Lemaire, die zo stevig zijn stempel op de architectuur van Louvain-la-Neuve heeft gedrukt.

En dan het hoofdgerecht van de voormiddag: Hergé. Une blague, een grap, het anekdotische is een deel van de sleutel om Hergé te begrijpen.

Hergé is het pseudoniem van Georges Prosper Remi. Als je de volgorde omkeert naar Remi Georges krijg je RG, uitgesproken: Hergé. Of nog: hoe wordt Tintin in het Nederlands Kuifje: de ongelukkige Tintin doet een val en de wind strijkt zijn haren rechtop... Voilà, zo ontstaan iconen.

Hergé, geboren in 1907, is een geboren en getogen Brusselaar. Als jongeman gaat hij aan de slag bij Le Vingtième, een francofoon, conservatief, katholiek dagblad. Ik vermoed dat zijn engagement bij de scouts daar niet vreemd aan is.

In 1929 tekent Hergé de strip "Les Aventures de Tintin, reporter du Petit Vingtième aux Pays des Soviets". Le

Petit Vingtième was de donderdagse jeugdbijlage van Le Vingtième. De eerste strips waren zwartwit en turf dik. Omwille van het succes van de strips, waren hapklare strips, colorés, nodig. Zo ontstond de Studio Hergé.

'Reporter' is een sleutelbegrip.

Het anekdotische werkt Hergé uit tot een stevige verhaallijn. Hij hoort bijv. per toeval de uitdrukking 'faire Dupond Dupont' en creëert dan de personages Dupond et Dupont, die wij beter kennen als Jansen en Janssen.

De stomme film "A Night at Opera" van de Marx Brothers uit 1935 inspireert hem tot de immer vals zingende Bianca Castofiore in 'De Scepter van Ottokar' uit 1938.

De scepter, een fascis van een romeinse magistraat, is nog te zien in een vitrine van het museum. De context van de strip is dan ook de Anschluss van Oostenrijk... De visionaire strip 'De Raket naar de Maan' verscheen in 1953.

Met reden verwelkomt Tintin met een pancarte Armstrong op 20 juli 1969: "Welcome Mister Armstrong". De ambassadeur van Peru was met verstomming geslagen toen hij Hergé vroeg wanneer hij voor het laatst Peru bezocht had: "Ik ben er nooit geweest". Ja, de "reporter" in Hergé deed geen half werk. Hoe een honkvast reporter zich toch grondig kan (laten) informeren om inhoudelijk sterke strips te tekenen.

Laat ons natuurlijk de man ook eren als een verbluffend tekenaar. En hoed af voor de medewerkers in zijn studio. Het deed Jos zuchten: "Ik heb nog veel te leren". Ik heb Jos geantwoord dat hij zich niet mocht spiegelen aan Hergé zoals Henry Vandevelde zich spiegelde aan Van Gogh en besloot architect te worden. Rinus Van de Velde heeft dat prachtig verbeeld. Daarvoor moet je niet ver reizen. Het volstaat binnen te lopen in de bibliotheek Twee Bronnen in Leuven!

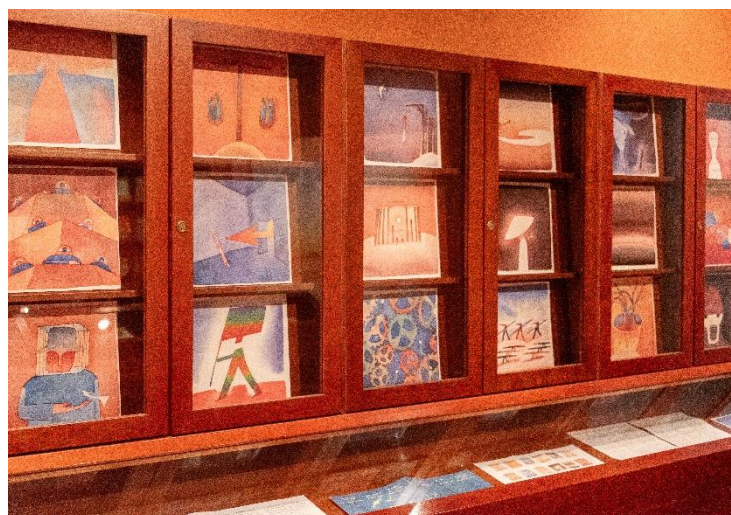
Met een rugzak vol indrukken stapten we stipt om 12u15 de bus op om richting museum Folon te rijden. Ik wist toen nog niet dat een totaal andere wereld zou open gaan!

Het museum over de kunstenaar Jean Michel Folon is gelegen in het Gewestelijk Domein Solvay in Terhulpen. Een reusachtig domein van ongeveer 230 ha, rond 1840 aangekocht door Maximilien de Béthune, beheerder van de toenmalige Société Générale, later aangekocht door Ernest Solvay en door diens kleinzoon Ernst John geschonken aan de Belgische staat. Het landschapspark telt zeldzame bomen en een grote collectie rhododendrons en fruitbomen. Het voorjaar moet daar een bloemenfeest zijn. Het nodigt uit voor een later dagbezoek.

Wij bezochten niet het park maar wel het museum Folon. In 2000 opgericht door de Stichting Folon, telt het een 500-tal geschonken werken.

De toegangsdeur is een levensgroot boek. Elk hoofdstuk, elke zaal belicht een facet van deze zeer veelzijdige kunstenaar. Ik licht er enkele uit, een persoonlijke keuze. Bij anderen BGB-leden zijn allicht andere indrukken bijgebleven.

De universele verklaring van de rechten van de mens is het thema van de eerste zaal. Wie kent deze artikels? Enkel juridische specialisten! Leg het éénvoudig uit, zonder te raken aan de essentie. Zachte kleuren trekken onze aandacht naar de inhoud van elk artikel. Folon maakte dit kunstwerk op vraag van de Belgische afdeling. Wat een statement, wat een maatschappelijk engagement!

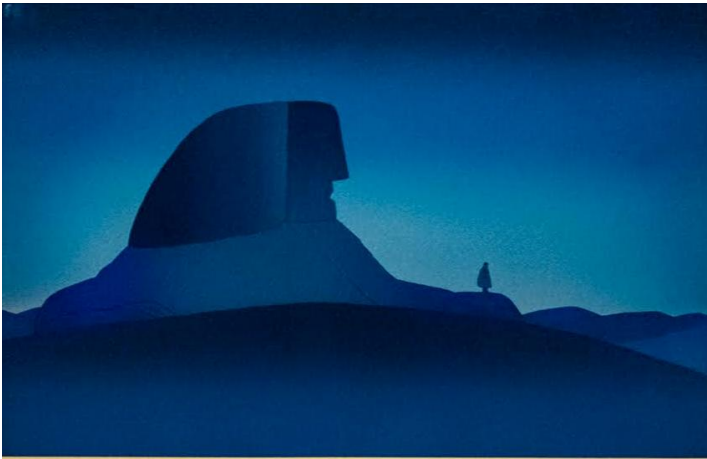

Niemand is sant in eigen land. New York pikte als eerste zijn talent op. Magazines zoals Time en Fortune verdrongen mekaar om Folon op hun cover te plaatsen. Dan volgden tentoonstellingen o.a. in Frankrijk.

Een wand vol affiches. Door de werking van vlakke spiegels een blik op oneindig naar rechts, naar links, naar boven, naar onder. Affiches die spreken. Affiches die aanspreken. Eéntje: reclame voor een Italiaanse gasmaatschappij uit een tijdsgewricht dat steenkool en petroleum nog het hoge woord voerden en gas de toekomst was voor minder uitstoot van koolstofdioxide. Kunst als engagement, kunst als statement.

Prullaria worden kunst. Binnen een kader wordt een stuk van een vouwmeter een boot...

En wie als embleem voor de 200ste verjaardag van de Franse Revolutie op een postzegel 3 mirages met in hun zog de Franse tricolore verwacht, heeft het mis: 3 gestileerde vogels sieren de lucht!

Het symbool van het museum: l'homme bleu. Hij kijkt niet naar de sfinx, hij kijkt in dezelfde richting als de sfinx: een dromerige blik op oneindig, op een toekomst die nog moet komen.

Bij het buiten komen van het museum staat hij daar: l'homme bleu, alias jan met de pet, mijmerend onder de bescherming

van een waterparaplu, als bescherming tegen Belgisch hondenweer. Bij pokkeheet weer zal het ook wel deugd doen.

Allemaal goede redenen om nog een uurtje na te praten bij een pint of iets anders in de taverne L'Homme Bleu en terug te kijken op een geslaagde daguitstap van BGB.

Verslag van Jos Pelgroms

Aan de rand van het groene Parc de la Source in Louvain-la-Neuve staat het Hergé-museum als een kunstwerk op zichzelf.

Het strakke, speelse gebouw van architect Christian de Portzamparc lijkt bijna te zweven, alsof het elk moment kan wegvaren naar een nieuw avontuur.

Binnen worden we verwelkomd door een zee van licht. De zalen zijn ruim en open, waardoor de originele tekeningen, schetsen, en schilderijen van Georges Remi - Hergé - alle ruimte krijgen om te ademen. Elk detail, van de eerste potloodlijn tot de gedrukte pagina, vertelt een verhaal.

De tentoonstelling is opgebouwd als een ontdekkingsreis. Hij trok de wereld rond van Brussel naar Zwitserland, van Portugal tot Congo en verder naar Peru en China.

Wij beginnen bij Hergé's jeugd en eerste illustraties en stappen daarna in de wereld van Kuifje, Bobbie en hun kleurrijke metgezellen. Interactieve schermen laten zien hoe Hergé historische gebeurtenissen, architectuur en mode tot in de kleinste details bestudeerde. Een van de meest ontroerende momenten is het zien van een kleine, haast achteloze schets van Kuifje en Bobbie: er zit een warmte in die onbeschrijflijk mooie tekening.

Het is uitkijken naar elke zaal waar weer een nieuw verhaal begint. Dit gaat zo door tot we een raket waarnemen en zelfs met Kuifje en Bobbie naar de maan vliegen.

En dan komen we aan **de laatste lijn van Hergé**.

In zijn atelier in Brussel, waar het ochtendlicht altijd precies goed viel, zat Hergé gebogen over een leeg vel papier. De wereld kende hem als de geestelijke vader van Kuifje, maar vandaag voelde hij zich de schepper van een held, eerder een reiziger die zelf op avontuur ging.

Hij had net een oude map teruggevonden, verstopt achter een kast. Binnenin lag een onafgewerkte schets: een onbekend landschap, een horizon die hij ooit wilde verkennen maar nooit had durven inkleuren. Het was geen avontuur voor Kuifje, geen mysterie voor kapitein Haddock. Het was iets anders, iets persoonlijkers.

Hergé glimlachte, "misschien is het tijd om dit verhaal toch te tekenen," mompelde hij. Hij zette zijn pen op papier de eerste lijn was aarzelend, maar de tweede was vastberaden. Het landschap groeide, de horizon werd helder, en voor het eerst in jaren voelde hij dat hij niet tekende voor een deadline, een uitgever of een publiek. Hij tekende voor zichzelf.

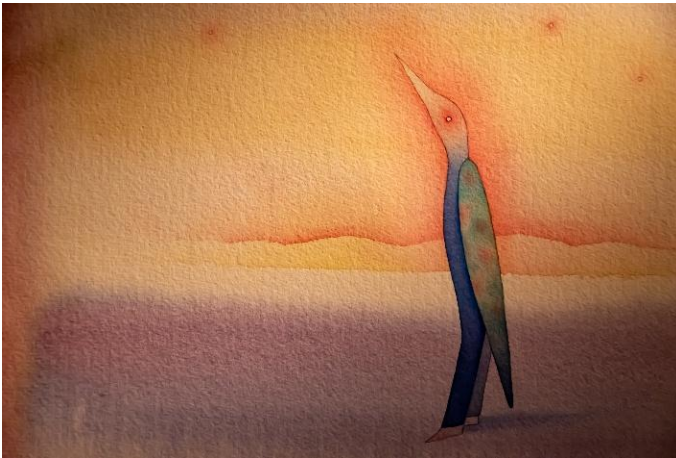
Toen hij klaar was, keek hij naar het resultaat: een eenvoudige scène, maar vol rust. Geen actie, geen gevaar - alleen een man wandelde langs een stille rivier, met de wind in zijn jas en de wereld aan zijn voeten.

Hergé legde zijn pen neer. "Niet elk avontuur hoeft luid te zijn" zei hij zacht. "Sommige zijn gewoon mooi."

Ook het Folon-museum is op zo'n mooie plek gelegen, in het hart van het Solvay-domein in Ter Hulpen. Het is een ode aan de poëtische wereld van kunstenaar Jean-Michel Folon.

Omringd door weelderige natuur nodigt dit museum ons uit op een meditatieve ontdekkingsstocht.

De tentoonstelling ontvouwt zich als een reis door Folons universum, waar licht, kleur en eenvoud centraal staan. Zijn iconische figuren, vaak dromerig en stil, lijken te zweven tussen realiteit en verbeelding.

Aquarellen tonen zachte tinten die emoties oproepen zonder woorden, beelden en sculpturen spelen met

ruimte en schaduw, alsof ze fluisteren in de stilte.

Grafische werk laat Folons talent zien voor subtiele lijnen en krachtige symboliek. Het museum - door hemzelf gekozen en ingericht - is zo ontworpen dat hier kunst kan ademen. Elke zaal heeft een eigen ritme, een eigen sfeer, een eigen verhaal.

De beroemde "Man met de koffer" duikt op als een gids doorheen de collectie. Wij mochten een mix ervaren van hoop en verwondering. Het omliggende park versterkt die ervaring met rust en schoonheid. Na de rondgang nodigde het landschap ons uit om te mijmeren en te wandelen, maar door extreme temperaturen waagden we ons er niet aan.

Folons werk blijft tijdloos door zijn eenvoud en universaliteit, en het museum bewaart die erfenis met zorg en respect.

Wij mochten het bezoeken en vertrokken met een stille glimlach en misschien ook met een beetje poëzie in ons hart.

Dank aan Hilda en Theo voor de mooie plaatjes die we kunnen bewonderen op de website van BGB.

Daguitstap naar Autocircuit Zolder & Velodroom Limburg op donderdag 22 oktober 2026

Gaat u met ons mee op een boeiende daguitstap naar **Zolder**, waar snelheid, sport en geschiedenis samenkomen?

We reizen comfortabel met de autocar naar het **Circuit Zolder - Terlaemen**. Tijdens een exclusieve rondleiding nemen we een kijkje achter de schermen van dit iconische racecircuit en ontdekken we de rijke geschiedenis van deze unieke locatie. Aansluitend bezoeken we het **Circuit Zolder Museum**, waar tal van historische racewagens, motoren, trofeeën en memorabilia te bewonderen zijn.

Na deze interessante voormiddag genieten we samen van een heerlijke lunch.

In de namiddag brengen we een bezoek aan de **Velodroom Limburg**. Tijdens een begeleide rondleiding maken we kennis met deze ultramoderne wielraccommodatie en ontdekken we hoe de nationale en internationale wielertop hier traint en wedstrijden rijdt.

Praktische informatie

Vervoer met de autocar, maar u kan met eigen vervoer naar Zolder komen en daar aansluiten bij de groep.

Programma:

- 08u00 Vertrek bij Van Aerschot, Houwaartstraat 389, 3270 Scherpenheuvel
- 08u15 Halte aan het Rond Punt in Rotselaar
- 09u00 Koffietje
- 10u00 Bezoek en rondleiding Circuit Zolder - Terlaemen en Museum
- 12u30 Lunch
- 14u00 Bezoek en rondleiding Velodroom Limburg
- 15u30 Onze gebruikelijke afsluiter en terugreis

Voor deze volledig verzorgde daguitstap met een bezoek aan zowel het autocircuit als de velodroom in Zolder is de deelnameprijs 58 € per persoon.

Schrijf u in tussen 10/9 en 11/10/2026 via het inschrijvingsformulier achteraan deze nieuwsbrief of via onze website. Uw deelname is definitief na ontvangst van de betaling. De betaling geldt als bevestiging van uw inschrijving.

Tot binnenkort voor een gezellige en leerrijke dag vol unieke bezoeken en aangenaam gezelschap!

Jos Pelgroms & Stef Stas

MEDEDELING VAN HET BESTUUR BGB

Om misverstanden te vermijden heeft het bestuur beslist dat de inschrijving voor een activiteit pas definitief is na betaling van de gevraagde deelnameprijs. Tevens zal de betaaldatum gelden voor de volgorde van de inschrijvingen.

Dit heeft ook tot gevolg dat wanneer een activiteit volzet is, de laatste betalers op de wachtlijst belanden.

Het is dus aangewezen om bij een inschrijving onmiddellijk te betalen.

Proficiat aan onze jubilarissen

90 jaar in september 2026:

16 september 1936: Jos Luyten (ABB), echtgenoot van Jeannine Haven, Klein Tegelijstraat 128, 3850 Nieuwerkerken

80 jaar in september 2026:

9 september 1946: Jos Matthys (BB), echtgenoot van Lieve Segers (), Sint-Katharinaplein 10 Bus 4, 3500 Hasselt

65 jaar gehuwd in augustus 2026:

16 september 1961: Paul Van Ermen (SBB) met Monica Vanhee, Nachtegalenstraat 22, 3210 Lubbeek

Onze deelneming aan de familie van onze overleden leden

11 augustus 2026: Frans Van Tongelen (ABB), weduwnaar van José Van den Bergh, p/a Uitvaartverzorging Andries, Elisabethlaan 15, 3200 Aarschot

INSCHRIJVINGSFORMULIER

Daguitstap naar Autocircuit Zolder & Velodroom Limburg op donderdag 22 oktober 2026

Tussen 10 september en 11 oktober 2026 opsturen:

- ofwel per post naar Stef Stas, Glabbeeksesteenweg 134, 3391 Meensel-Kiezegem
- ofwel per e-mail naar stasstef@gmail.com

Inschrijven kan ook via de website www.b-g-b.be

Naam en voornaam 1ste deelnemer:

Naam en voornaam 2de deelnemer:

Adres:

E-mailadres:

Telefoon/gsm:

Contactpersoon in geval van urgentie, naam en tel.:

Opstapplaats (kruis aan wat past):

[] Autocars Van Aerschot, Houwaartstraat 389, 3270 Scherpenheuvel om 8u00

[] Rond punt in Rotselaar om 8u15

[] Eigen vervoer: Parking Velodroom, Kerkstraat 151, 3550 Heusden-Zolder om 9 uur

Opmerking:

.

Ik stort 58 € per deelnemer = ... euro op rekening BE91 7390 0930 0176 van BGB
met vermelding: naam van de deelnemer(s) en 'daguitstap Autocircuit & Velodroom'.

Datum: ... / ... /

Handtekening: